

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202200
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619202200.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému L. A., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom K. K. XXX, okres K., o zaplatenie 726,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na tunajší súd 1. 8. 2019 sa právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 36715352 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 726,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 2. 12. 2016 do zaplatenia. Uvedený žalobný návrh odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s., sa stala právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130, a to z titulu zlúčenía tejto spoločnosti so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v súlade s projektom rozdelenia zlúčením, podľa ktorého Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., teda všetkých ostatných zložiek podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkový predaj a Leasing QCar. Právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili 29. 11. 2013 zmluvu o pôžičke č. 7129488/4610507305, na ktorej základe poskytol tento právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 3.500 eur. Žalovaný sa zase zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 149,14 eur až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 5.369,04 eur. K dátumu spísania žaloby na úhradu záväzkov z uvedenej zmluvy uhradil žalovaný celkovo sumu 4.638,25 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou, právny predchodca žalobcu listom z 28. 9. 2016 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, načo mu poskytol aj dodatočnú lehotu, pričom ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, a preto právny predchodca žalobcu využil oprávnenie podľa § 53 ods. 9 CSP a 19. 11. 2016 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z 26. 11. 2016 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však podľa právneho predchodcu žalobcu neurčovala začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením (aspoň) splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania o viac než tri mesiace, a teda žalobcovi vzniklo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu. Do spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Oprávnenie právneho predchodcu žalobcu na

vyhlásenie mimoriadne splatnosti upravuje čl. 12.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu spisania žaloby predstavoval 726,48 eur. Žalobca si tiež uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania, a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti žalovanému, nakoľko toto oznámenie mu bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, pričom obvyklá doba doručenia je najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu v sumu 62,37 eur si právny predchodca žalobcu výslovne neuplatnil. Žalovaný jednotlivými platbami celkovo uhradil 4.638,25 eur, pričom tieto platby boli riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Náklady, ktoré vznikli právnemu predchodcovi žalobcu v súvislosti s vymáhaním pohľadávky si právny predchodca žalobcu uplatnil vo výške 0 eur. Ku dňu spisania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 5.364,73 eur, ktorú sumu predstavuje súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Od tejto sumy následne právny predchodca žalobcu odpočítal sumu celkových úhrad žalovaného vo výške 4.638,25 eur a dospel tak k záveru o dlžnej sume vo výške 726,48 eur.

2. Uznesením tunajšieho súdu z 5. 3. 2020, sp.zn.: 21Csp/71/2019 bolo pripustené, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu - Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 vstúpila ako nový žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24. 3. 2020.

3. Žalovaný sa k žalobe (napriek výzve súdu) písomne nijako nevyjadril.

4. Na pojednávaní 20. 7. 2020 sa zástupca žalobcu ani žalovaný nedostavili, pričom právny predchodca žalobcu svoju neúčasť písomne ospravedlnil. Žalovaný sa neospravedlnil. Žiadna z predvolaných osôb nepožiadala o odročenie pojednávania.

5. Na tomto pojednávaní súd vykonal dokazovanie s listinnými dôkazmi označenými a pripojenými k žalobe (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol), pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

6. Z notárskej zápisnice sp.zn.: N 3283/2017, NZ 54215/2017 a NCRIs 55029/2017, napísanej v sídle spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., 11. decembra 2017, notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 v spojení s prílohou 1 projektu - opis rozdelenia majetku a záväzkov (č.l. 7 až 15 spisu), súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a.s. sa stala právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., pokiaľ ide o pohľadávku uplatnenú v tomto konaní, a to v dôsledku rozdelenia zlúčením, čím bola založená aktívna vecná legitimácia Všeobecnej úverovej banky, a.s. v tomto konaní.

7. Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 4610507305 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 28. 11. 2013 (č.l. 53 až 56) vyplynulo, že tento právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 3.500 eur a žalovaný sa mu zaviazal tento úver vrátiť spolu s celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými s týmto úverom v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške (s poistením) 149,14 eur a (bez poistenia) vo výške 144,94 eur (mesačná výška poistenia v rámci jednej splátky predstavovala sumu 4,20 eur.) Fixná ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 32 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 32 %, priemerná hodnota RPMN pre daný typ úveru bola uvedená vo výške 21,09 %. Celková čiastka bola v zmluve uvedená vo výške 5.217,84 eur a termín konečnej splatnosti úveru k novembru 2016. Z časti VI. bodu 6. tejto zmluvy („podmienky splácania“) ďalej vyplynulo, že 1. splátka mala byť splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, ostatné splátky mali byť splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Podľa časti VI. bodu 2. zmluvy („definície“) splátkou sa rozumie peňažná čiastka dohodnutá medzi veriteľom a dlžníkom v zmluve za obdobie jedného mesiaca, ktorou sa spláca dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie v prípade, ak sa dojednálo poistenie schopnosti splácať úver.

8. Za nesporné (pre nepopretie žalovaným podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP) mal súd skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalobcu, že poskytol žalovanému sumu pôžičky (spotrebiteľského úveru), na ktorú sa zaviazal v tejto zmluve z 29. 11. 2013, teda pôžičku vo výške 3.500 eur.

9. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné vysvetliť, že vychádzajúc z újného práva, v zmysle ktorého je vnútroštátny súd povinný ex offa (aj bez návrhu) skúmať nekalú povahu dojednaní v

spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľa nezaťažuje (obvyklé) bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany, avšak (len) vo vzťahu k nekalým (neprijateľným) podmienkam v spotrebiteľských zmluvách (k obsahu spotrebiteľskej zmluvy.) Vo vzťahu ku všetkým ostatným skutkovým okolnostiam, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľskom spore, úijné právo bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany (vo vzťahu k spotrebiteľovi) nijako neupravuje, a preto možno mať za to, že v zmysle vnútroštátneho práva (§ 150 ods. 1 v spojení s § 300 CSP) bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení strany spotrebiteľa zaťažuje (tak ako každú inú stranu v civilnom spore.) Prípadný argument poukazujúci na ust. § 295 CSP vôbec neobstojí, pretože toto ustanovenie sa týka výlučne dokazovania a dokazovanie prichádza do úvahy až v prípade, ak nemožno skonštatovať nespornosť skutkových tvrdení (viď aj komentár k CSP, C.H.BECK, 2016, Števec a kol., str. 1030 až 1031, alebo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. 10. 2018, sp.zn.: 17Co/367/2017.)

10. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného za obdobie od 29. 11. 2013 do 30. 4. 2019 (č.l. 23 až 25), mal súd preukázané, že žalovaný na úhradu záväzkov z tejto zmluvy o pôžičke v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo uhradil 4.638,25 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovaný celkovo uhradil 31 (celých) dojednaných splátok vo výške 149,40 eur a časť z 32. splátky v sume 15,36 eur (164,50 eur - 149,14 eur), teda, že uhradil splátky splatné za mesiace december 2013 až jún 2016 a zo splátky, ktorá bola splatná k 20. 7. 2016 uhradil len časť vo výške 15,36 eur.

11. Z predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu z 28. 9. 2016 (č.l. 26) súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyhotovil písomné upozornenie pre žalovaného, že neuhradil splátku splatnú za mesiac júl 2016, pričom mu oznámil, že ak do 5. 11. 2016 nedôjde k úhrade tejto splátky, bude oprávnený úver zosplatiť.

12. Z fotokópie doručky príslušnej k tejto predžalobnej upomienke (č.l. 27) vyplynulo, že žalovaný túto predžalobnú upomienku (upozornenie) prevzal 5. 10. 2016.

13. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 26. 11. 2016 (č.l. 28) vyplynulo, že právny predchodca žalobcu vyhotovil písomné oznámenie, v ktorom (vzhľadom na neuhradenie dlžných splátok v lehote uvedenej v predžalobnej upomienke z 28. 9. 2016) oznámil žalovanému, že jeho dlh zo zmluvy o pôžičke z 28. 11. 2013 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom ho vyzval na úhradu celkovej dlžnej čiastky 726,76 eur a úrokov z omeškania odo dňa zosplatenia až do zaplatenia.

14. Z nesporného (pre nepopretie žalovaným podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP) skutkového tvrdenia právneho predchodcu žalobcu, dospel súd k skutkovému zisteniu, že toto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo doručené žalovanému, nakoľko právny predchodca žalobcu uviedol, že dátum 2. 12. 2016, od ktorého si uplatňuje nárok na úroky z omeškania, predstavuje 6. deň nasledujúci po odoslaní tohto oznámenia na poštovú prepravu pre žalovaného, s poukazom na to, že obvyklá doba doručenia býva najviac 5 dní, čím sa musela táto zásielka dostať do dispozičnej sféry žalovaného.

15. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu súd aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke z 29. 11. 2013, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke z 29. 11. 2013, ďalej len „OZ“) pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151015.html>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

25. Podľa § 54a, prvej vety Občianskeho zákonníka (účinného v čase začatia tohto konania) premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>> tým nie je dotknuté.

26. Zmluva o pôžičke z 29. 11. 2013 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným napĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko na jej základe došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov vo forme pôžičky (spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch) právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti, žalovanému ako spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

27. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný uhradil len prvých 31 celých dojednaných splátok (t.j. splátok splatných za mesiace december 2013 až jún 2016), pričom z v poradí 32. dojednanej splátky (splatnej k 20. 7. 2016) uhradil len časť vo výške 15,36 eur (164,50 eur - 149,14 eur), a teda neuhradil túto splátku v celom rozsahu. Potvrzuje to aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 26. 11. 2016, kde sa uvádza (s odkazom na obsah predžalobnej upomienky z 28. 9. 2016), že z dôvodu neuhradenia splátky splatnej v júli 2016 došlo k tomuto mimoriadnemu zosplatneniu. Všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ (ohľadne celého zosplatneného dlhu) tak podľa § 103 OZ začala plynúť od zročnosti splátky splatnej k 20. 7. 2016 a preto uplynula 20. 7. 2019. Žaloba však bola v tejto veci podaná až 31. 7. 2019 (viď č.l. 33), teda až po uplynutí uvedenej premlčacej doby. Žalovaný síce premlčanie nenamietal, avšak, keďže toto konanie bolo začaté po 5. 12. 2018 (t.j. po účinnosti novely, ktorá do Občianskeho zákonníka zakotvila ustanovenie § 54a - viď § 879v Občianskeho zákonníka účinného v čase vyhlásenia rozsudku), súd podľa § 54a, prvej vety Občianskeho zákonníka účinného v čase začatia tohto konania nemohol takto premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi priznať, a preto musel žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

28. Ak by však aj tento právny záver nebol správny, aj tak by súd musel žalobu zamietnuť v celom rozsahu, pretože v zmluve o pôžičke z 29. 11. 2013 bol dojednaný úrok vo fixnej úrokovej sadzbe 32 % ročne. Takáto výška úrokovej sadzby je však v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a

tým je (minimálne) toto dojednanie o zmluvných úrokoch, potrebné považovať za (absolútne) neplatné pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ), pretože bez pochyby podstatne prevyšuje úrokové sadzby v dobe tohto dojednania obvyklé, určené najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. 4. 2012, sp.zn.: 5 Cdo 26/2011.) Priemerná výška úrokových sadzieb v bankách sa totiž v čase dojednania týchto zmluvných úrokov pohybovala okolo 11 až 12 % ročne. V tejto súvislosti pritom treba povedať, že v prípade spotrebiteľských zmlúv uzatvorených v období od 10. 6. 2010 do 1. 6. 2014 odplata ako celok (zahrňujúca nielen zmluvné úroky) bola limitovaná len ustanovením § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého nemala podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Pre odplatu (ako celok) obvykle požadovanú na finančnom trhu však nie sú dostupné žiadne štatistické údaje. Vzhľadom na to mohol súd posudzovať len primeranosť zmluvných úrokov vychádzajú z vyššie uvedenej judikatúry, s ktorou sa stotožnil. Zo záveru o absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvných úrokoch v zmluve o pôžičke z 29. 11. 2013 tak vyplýva, že súd nemohol priznať žalobcovi uplatnený nárok na zmluvné úroky (zahrnuté v rámci jednotlivých splátok.) Potom, pokiaľ ide o poplatky na poistenie, resp. poistné na poistenie schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, ktoré boli zahrnuté vo výške 4,20 eur v každej dojednanej splátke, čo pri dojednanom počte mesačných splátok 36, predstavuje celkovo sumu 151,20 eur (4,20 eur x 36 splátok), tak aj bez toho, aby súd posudzoval dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na tieto poplatky na poistenie, dospel by k záveru, že uplatnený žalobný návrh je potrebné zamietnuť v celom rozsahu, pretože ak by aj mal žalobca nárok na tieto poplatky z omeškania (k čomu sa z dôvodu hospodárnosti by sa súd už nevyjadroval), tak aj potom by sumou, ktorú uhradil vo výške 4.638,25 eur (na úhradu záväzkov z tejto zmluvy) preplatil sumu poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 3.500 eur aj spolu s celkovou sumou poplatkov na poistenie vo výške 151,20 eur (právny predchodca žalobcu si pritom okrem istiny, zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie neuplatňoval žiadne iné nároky.)

29. Porovnaním žalobného petitu a výrokovej časti rozsudku, súd dospel k záveru, že plne úspešným v konaní bol žalovaný, a preto by mal mať podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu žiadne trovy konania nevznikli, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.